

zval vladarja voda. Okostenjak ima podobnost z opisi, ki se tičejo žive morske kače.

V novejšem času z brzjavom, telefonom in podmornicami, z radiom, aeroplani in Zeppelinimi pa še nikdo ni zadel na grozno morsko kačo.

Sadna razstava v Mariboru?

V letošnji 29. številki tega lista si je nekdo, ki se ni podpisal, dovolil s kolum udrihati po Kmetijski podružnici Maribor in okoliš in po tukajšnji Vinarski in sadjarski šoli, ker doslej nista kazali zanimanja za prireditve sadne razstave v Mariboru in ju poziva, naj letos popravita, kar sta zamudili. Če bi se bil pisec spomnil Sadjarske in vrtnarske podružnice v Mariboru, bi tudi tale dobila par udarcev; zato se prej imenovanima pridružuje v naslednjem odgovoru.

Naša pokrajina danes glede sadja ni več neznana, kakor je bila še pred nedavnim; pozna jo malone vsa Evropa in celo Amerika. Vsak se utegne spomniti, da so pred dvema letoma inozemski kupčevalci sadja že poleti prišli k nam gledat, kako se kaže sadna letina. In tudi letos so, kakor hitro se je pri nas začela kazati sadna letina, prišli Nemci, Nizozemci in Američani, da se prepričajo, kaj in koliko glede sadja naš svet obljubljuje. Danes nam torej ni več treba tujce opozarjati na naše sadje; zato pa nam sadne razstave, ki ima zgolj reklamno svrhu, ni več treba. Danes naj je glavni smoter naših sadjarjev organizacija vnovčevanja ter pravilno obiranje, sortiranje in vkladanje sadja. Doba, v kateri so sadne razstave imele smisel, je hvala Bogu za nami.

Sadnih razstav pa tudi z ekonomske-

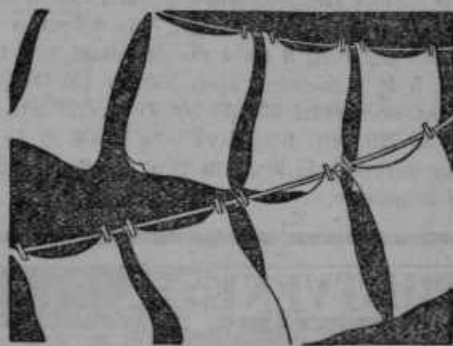
ga stališča ni brezpogojno priporočati. Dolgotrajne priprave stanejo poleg ogromnega dela ogromno denarja, ki ga pa danes ni in v sedanjih razmerah tudi ni pričakovati. Povsod, kjer so zadnji čas priredili večjo sadno razstavo, kakor na primer v Ptuj, zatrjujejo, da niso dosegli niti zdaleka pričakovanega uspeha ne v moralnem in tudi ne v kupčijskem oziru; razstave so vkljub podporam večinoma končale z denarnimi primanjkljaji. Nemci so sadne razstave skoraj popolnoma opustili, pač pa mislijo na sadne sejme. Predočimo si, koliko bi taka razstava stala v Mariboru. Kjer je okoliš majhen in so podružnični člani v bližini razstavišča, dovršijo priprave za razstavo malone tile sami, torej skoro brez stroškov; tudi prostor navadno ne stane nič, ker ga daje šola. Docela drugačne razmere so v Mariboru. Kmetijska podružnica ima svoje člane do malega v približno štiri-desetih občinah izven Maribora. Tudi Sadjarska in vrtnarska podružnica ima večji del svojih udov na kmetih. Kako naj pomagajo tile razstavo pripraviti? Vinarske in sadjarske šole pa se ne more k temu delo vpreči; šola ima svojih poslov dovolj in zlasti v jesni ima strokovno osebje poleg vsakdanjih dolžnosti s prirejanjem raznih tečajev na zavodu in predavanji na kmetih dela čez glavo. Za pripravo sadne razstave v Mariboru bi se torej moral vsak korak, vsak prijem, vsaka deska, skratka vse plačati. In koliko bi stal prostor? V pošteev more priti le dvorana Union.

Iz navedenih vzrokov Kmetijska podružnica, sadjarska in vrtnarska podružnica in Vinarska in sadjarska šola ne morejo zagovarjati misli, da bi se letos v Mariboru priredila sadna razstava. Sicer se pa svojih dolžnosti do sadjarjev dobro zavedajo, kar njih sedanje delovanje dovolj dokazuje.

Za Kmetijsko podružnico Maribor in okoliš: Gabriel Majcen, tč. načelnik.

Za Vinarsko in sadjarsko šolo ter Sadjarsko in vrtnarsko podružnico za Maribor in okoliš: Josip Priol, ravnatelj.

**"Dobro ohranjeno je
-perilo!" - seveda če je
oprano z Gazelo!**

TERPENTINOVNO - MILO

GAZELA

pere res lepo belo

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 23. julija so pripeljali špeharji 10 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 14 Din, iste cene je bila tudi slanina. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 55 do 80 Din, šest slame po 50 do 60 Din, 12 voz krompirja po 1.50, 9 čebule po 3 do 4.50 Din (česen 8 do 12). Zelje 1 do 3, kumarce 0.50 do 2 Din. Pšenica 1.75, rž 1.75, ječmen 1 do 1.25, oves 1 do 1.25, koruza 1.50, proso 1.75, ajda 1.25, fižol 2 do 2.50, grah 2 do 3 Din. Bili so na trgu trije vozi zelenjave iz Varaždina, ki je bila večinoma razprodana. Cene so padle za 0.50 pri kg. Kokoš 18 do 30 Din, piščanci 18 do 60 Din, raca 15 do 20 Din, gos 30 do 50 Din, puran 35 do 60 Din. Čeli orehi 5 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Paprika 0.25, hren 6 do 8, karfižola 0.50 do 2, kislo zelje 4 Din. Buče 2 do 3, endivija 0.50 do 1, glavna solata 0.50 do 1 Din. Gobe 1 do 2 Din, borovnice 1 do 1.25, maline 5, grozdčije 2 do 3 Din. Črešnje 4 do 6, marelice 8 do 12,

Dežela brez dolgov.

Na naši materi zemlji, ki vedno bolj propada radi vsakojakih kriz, je vendarle še dežela, ki je celo v sedanjem težavnem času brez pare dolga. Ta na celim svetu edino še nezadolženi raj je polutok Alaski na severu Kanade. Alaski nima ene enega dolarja dolga, je izjavil pred kratkem zastopnik Alaski, James Wickersham na kongresu severoameriških Zedinjenih držav. Alaski pozna promet in trgovanje le z gotovino. Državni proračun je v najbolj sigurnem ravnovesju. Kdor nima denarja v blagajni, tudi ne more trgovati. To načelo je vnešeno v ustavo Ala-

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

31

(Konec.)

Pogostoma je obiskovala lesičke kovačnice. Najboljši mojstri so izdelovali iz njenega zlatega turškega plena obljubljeni darove za Marijino svetišča. Bila je že javna tajnost, da se bodo vršila med obema Gospojnicama velika romanja v zahvalo za zmago nad Turki. Na romanja je bil vabljen s prižnic podružnic prazupnije Pilštajn priprosti kmečki narod. Obisk božjih poti je bila tedaj srčna potreba zahvale pomoči kristjanov — Mariji.

Na Veliko Gospojnico leta 1593. je bila zahvalna procesija iz Pilštajna k naši ljubi Gospej v Zagorju. Naroda je bilo kakor mravelj. Ljudje v spokornih oblačilih so molili na glas, prepevali Marijine pesmi in pod nebom je stopala duhovščina, ki je nosila na svilnatih odejici žezlo iz čistega turškega zlata za zagorsko Mater božjo. Med Marijinimi častilci je bila seve tudi organi-

zatorica javne zahvale Mariji — Ema kot spokornica. Po pridigi o zmagi nad Turki, s katero so bili proslavljeni po Emi tudi spodnji kraji, je bila slovesna sv. maša. Med sv. daritvijo je bilo podarjeno Marijinemu kipu zlato žezlo s prošnjo, naj vlada odslej nad slovensko-hrvatskim narodom mesto mohamedanskih Turkov — pomoč kristjanov — Marija!

Verniki so plakali na ves glas, ko so se priznavali z navdušenjem za Marijine podložnike.

Še slovesnejše od zagorske procesije je bilo zahvalno romanje k žalostni Materi božji na starih gorah nad Podsredo. Tukaj sta bili obenem dve pridigi: ena znotraj in druga zunaj. Propovednika sta razlagala romanjem trojno gorje, ki je obiskalo v zadnjih desetletjih slovenski in hrvatski narod. Slikala sta v ganljivih besedah upravičeni kmečki upor, ki je bil udušen z mečem domače gospode. Spominjala sta zbrane množice na strahovito morilko kugo, ki je zapustila te kraje le na Marijino priprošnjo. In zlo vseh zla je krvolok Turek, katerega je strla pomoč kristjanov — Marija. Trojno gorje, ki je privijalo Sloven-

hruške 6 do 10, jabolka 6 do 10, breskve 8 do 10 Din. Mleko 2 do 3, smetana 10 do 12, surovo maslo 20 do 26 Din. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 22. julija 1932 je bilo pripeljanih 172 svinj; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 70 do 120 Din; 7 do 9 tednov stari 185 do 200 Din; 3 do 4 mesece stari 250 do 320 Din; 5 do 7 mesecev stari 350 do 430 Din; 8 do 10 mesecev stari 460 do 500 Din; eno leto stari 650 do 720 Din; 1 kg žive teže Din 6.50 do 7.50; 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 144 komanov.

DRUŠTVENE VESTI

DEKLISKI SHOD V NAZARJU.

Čim bolj se bliža 7. avgust, tem večje zanimanje vlada za naš dekliski shod. Dekleta so široma naše dekanije, pa tudi po sosednjih krajih prijavljajo, da bo shod 7. avgusta takšen, kakor zasluži spomin na velikega ljudskega učitelja in vzgojitelja škofa Slomškega. Cerkvena prirediteljica začelja ob 10. uri v cerkvi Matere božje v Nazarju. Kot cerkvena govornika nastopita predsednik Prosветne zveze dr. Hohnjec in g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb. Na izvenckerkvenem zborovanju bo govorila gospa ravnateljica Antonija Štupca Dekleta Marijinih družb, dekliskih zvez in vobče dobra, pošena slovenska dekleta, pridite, da veličastno proslavimo Slomškov spomin!

Krščanska ženska zveza v Mariboru naznana cenjenemu občinstvu, da priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v Mariboru na Trgu Svobode veliko dobrodelno tombolo v prid »Domu revežev«.

Remšnik. Drugi gospodinjski tečaj gre h koncu in za sklep priredi Bralno društvo proslavo v nedeljo, dne 31. julija po večernicah nekako ob 4. uri popoldne. Obeta se pouk in zabava v obilni meri, zato pridite, četudi imate svoj dinarček že drugam namenjen. Zjutraj ta dan bo v cerkvi lepa slovesnost, popoldne pa v

župnijski uti. Zoh za zob! Zoh stiske nas grize, a moč izobrazbe in vzgoje jo preganja, če znamo razmere prav preživeti!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah uprizori v nedeljo, dne 7. avgusta po večernicah v dvorani Narodnega doma pri Sv. Lenartu v Slov. goricah ganljivo igro v treh dejanjih »Pri kapelici«. Vabimo očete in matere, fante in dekleta, kakor tudi vse prijatelje sosed, da si ogledate: matere in očete, kako naj vzgojite svoje otroke, fante in dekleta pa da bi posnemali v svojem življenju v igri pokazano vzorno fantovsko in deklisko življenje. Torej v polnem številu na svidenje. Bog živi!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Katoliško prosvetno društvo pripravlja za svojo 25. letnico dne 21. avgusta tega leta ljudsko igro »Miklova Zala«. Natančnejši spored še bomo objavili!

Negova. Prosветno društvo priredi dne 31. julija popoldne ob 3. uri lepo igro »Bele vrtnice«, štiridejanka, in predigro »Berač«. Prav lepo vabimo naše prijatelje iz domače ter sosednjih župnij, da se sigurno udeležijo. Igra je tako napeta, obenem pa tako zanimiva, da bo vsakemu, kateri bo pazljivo sledil, ostala v trajnem spominu; onim pa bo res žal, kateri ne bodo prišli pogledat. Nastopi čez 30 oseb. Nastopil bo tudi pevski zbor pod vodstvom g. organista Mirka Hajnšiča, med odmori pa svira domači tamburaški zbor. Vabijo se tudi sosedni tamburaški zbori. Vstopnina je nizka, da zaradi nje pač vsak lahko pride pogledat. Zato vljudno vabljeni vsi!

Gornja Radgona. V nedeljo, dne 7. avgusta priredi Prosветno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. goricah izlet v Gornjo Radgono. Ob tej priliki bodo tamošnji igralci uprizorili ob treh popoldne v posojilniški dvorani krasno igro: »Sultan in njegova hči«. Igra je polna krasnih, v srce segajočih prizorov. Povsod, kjer se je uprizorila, je zapustila globok utis. Mirno lahko rečemo, da kaj takega v Gornji Radgoni že dolgo nismo videli. Zato opozarjamo že sedaj, da ne zamudite prilike, ogledati si to krasno igro.

Polzela. Dramatični odsek Katoliškega prosvetnega društva na Polzeli priredi v nedeljo, dne 31. julija tega leta v Prosветnem domu igro »Pri belem konjičku«, veseloigra v treh

dejanjih. Gostuje in igra glavno vlogo g. Janko Novak, priznani komik Ljudskega odra v Ljubljani. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 7, 5 in 3 Din. Vljudno vabimo. Bog živi! Vstopnice v predprodaji pri g. Cizej.

Ceršak pri Št. Ilju. Dne 19. julija popoldne je strela med hudo nevihto zažgala veliko gospodarsko poslopje posestnika Avgusta in Ane Hernah. Ker je bilo vse s slamo krito, je bilo vse naenkrat v plamenih. Rešili so z velikim naporom komaj govejo živino. Celo poslopje s premičninami vred je postalo v pol uri žrtev plamenov. Zgorelo je vse letošnje seno, stroji, stiskalnica, vozovi, vinska posoda in vse poljedelsko orodje. Škoda je ogromna, a je krita le s 6000 Din. »Vzajemna zavarovalnica« je takoj poslala na pogorišče cenilca in škodo tudi pošteno cenila in plačala. Povdarjamo, da so sosedje z nadčloveško močjo gasili in tako preprečili, da se požar ni razširil še na hišo in sosedna poslopja. Da je med našim ljudstvom še hvala Bogu mnogo prave krščanske ljubezni do bližnjega, je tudi dokaz, da so na pobudo g. župana Hercoga sosedje takoj prve dni po požaru začeli brezplačno dovažati gradbeni material.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V petek, dne 15. julija so naši zvonovi oznanili pretužno vest, da nas je za vedno zapustila naša dobra sosedinja Antonija Marko, žena uglednega posestnika in mnogoletnega občinskega svetovalca g. Antona Marko. Po celi župniji in tudi daleč izven nje je bila znana kot globoko verna, skrbna in gostoljubna gospodinja, ki je tudi v hudi vojni dobi, ko je bil njen mož odpoklican na vojsko, s svojo skrbnostjo in spretnostjo znala vzdržati domače gospodarstvo v najboljšem stanju. Kljub svoji starosti 58 let je bila še vedno prav mladostnega izgledanja in si je s svojim blagim srcem pridobila povsod le prijatelje, Zelo dobrodošla ji je bila osobito šolska mladina, ki ob raznih prilikah ni smela mimo njene hiše, kjer ji je blaga pokojnica nudila vedno pri srčen sprejem. Hvala ji za to. Ravno pred le-

ce in Hrvate do obupa, je pozabljeno, pregnano in premagano po zaslugi kmečke junakinje Eme, ki je posredovala med Marijo in tlačnim narodom. Ob času najhujšega divjanja kuge je bila storjena v tem hramu žalostne Matere najsvetejša zaobljuba. Ema se je bila zavezala s prisego na sv. evangelij, da bo storila v slučaju Marijinega uslišanja za krščanski svet nekaj izredno velikega. Marija je pomagala v kužni stiski, izkazala se je kot pomoč kristjanov z zmago nad Turki in danes prejme izpolnitev zaobljube: krono iz turškega zlata z dragocenimi rubini.

Slovesno kronanje starogorske Matere božje je iztiskovalo vsakemu romarju obilne solze najtoplejše zahvale oni, ki je bila vsikdar mati tolikanj stiskanega kmečkega naroda.

Težek prstan iz turškega zlata in z velikim draguljem je bil podarjen v slovesni procesiji kipu Matere božje na Gorah nad Št. Petrom v Leskovcu.

Emin turški plen je bil razdeljen oni, kateri je šla zahvala za pozabljenje krvave udušitve kmečkega punta, za odvrnitev strašne kuge in za

odločilno zmago nad Turki — pomoči kristjanov — Mariji!

Na Gorah nad Št. Petrom še vidiš danes na steni na žreblju težke železne okove, kakor so jih uporabljali v onih časih, ko se je razlivalo nad našimi pradedi v tej povesti opisano trojno gorje. Železne okove je bil pripravil Hasan paša za viteza Pavla, ker se je bil proslavil z zmago nad turškimi begi na ravni pred sisačko trdnjavo. Krvolok je bil uverjen, da se bo sigurno polastil Siska in z njim vred tudi orjaka Pavla, ki bi naj krasil Hasanov zmagoslavni sprevod po Carigradu v težkih verigah. Pa dolgoletna šiba slovensko-hrvatskih dežel Hasan paša se je uračunal glede odločilne zmage nad kristjani kakor le malokateri vojskovodja. Za krščanskega viteza nalašč pripravljenih okovov ni nosil nikdo. Še danes straši to starodavno turško železje s stene svetogorske romarje in jim kliče v spomin, da je Marija bila in ostane: Pomoč kristjanov!

Pilštajnska deviška junakinja Ema je živela po natanko izpolnjeni zaobljubi še dokaj let na glasu, da je mati vseh revežev na okrog in svetni-

ske, ki strogo prepoveduje dolgove preko davčnih dohodkov. V Ameriki ima Alaska najmanjše davke. Združene države so kupile ta raj od Rusije za 7.2 milijona rubljev. Celotni tedanji svet je bil prepričan, da meri nakup na blaznost. Razvoj pa je dokazal, da je bila to ena najbolj dobičkanosnih kupcij. Združene države so naložile po nakupu za Alasko 156,959.000 dolarjev. Omenjena svota predstavlja danes vrednost 2501 milijonov dolarjev.

Most čez morsko ožino.

Kmalu potem, ko je bil otvorjen orjaški most pri Sydneyju v Avstraliji, ki tehta 40.000

tom dni, lani tega časa, je pokojnica in z njo cela njena rodbina doživela izredno radostni dogodek: Po dolgih 36 letih se je sešla s svojo sestro, ki jo je ob strani svojega soproga prišla obiskat iz daljne Amerike. Nikoli ne bom pozabil prizorov tega otroško veselega snidenja, nikoli mi pa zlasti ne gine iz spomina prizor njune ganljive ločitve, res, kakor da sta slutili, da se vidita zadnjič v življenju. V zadnjih mesecih je začela vidno slabeti in bolehati, a skrivala je svoje boli do skrajnosti ter jih Bogu udano prenašala z neverjetnim samozatajevanjem. Kako spoštovana in priljubljena je bila med nami, je najbolj dokazal v nedeljo, dne 17. julija njen tako veličasten pogreb, kot ga v naši župniji nismo videli že več let. Pod perniškimi hribom se je tje čez dragučovske travnike zgrnila skoraj do Sv. Marjete segajoča vrsta pogrebcev, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, cerkveni pevci pa so ji zapeli dve ginljivi žalostinki. Blaga sosedinja Tonika! Prijeten dom, ki sta si ga z užaloščenim možem in rodbino tako ljubko in lepo uredila pred nekaj leti, si uživala le kratko. Vsemo-gočni Te je hotel rešiti težkih zemeljskih muk in odpoklical Te je v svoj rajsko lep in večno mirni dom! Celi Markovi rodbini in sorodnikom naše globoko občuteno sožalje! Pokojnici pa: Z Bogom! Mirno sosedinja spavaj in pokoj nebeški Te obdajaj!

Jarenina. Svetovna sprehajalka je potrkala na durj ter nam nepričakovano iztrgala iz naše sredine dne 16. julija našega dragega očeta in ljubega moža Jožefa Karnet v starosti 68 let. Bolezen, vsled katere je umrl, je bila kratka, a tem bolj huda in bridka. Upamo, da se mu je spletla krona v nebesih, ker je bil zelo potrpežljiv do zadnjega izdih. Pokopali smo ga 18. tega meseca na jareninsko pokopališče. Tem potom se najiskrenejše zahvaljujemo č. g. kanoniku in g. kaplanu, ki sta nam dragega rajnega spremila na njegovi zadnji poti in vsem drugim, ki so ga za časa njegove bolezni tolažili in mu izkazovali sočutje z molitvijo in šopki.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Že dolgo se ni pisalo v Vašem cenjenem listu iz naše občine Sv. Miklavž na Dravskem polju, pa saj se tudi ne dogajajo pri nas kake znamenitosti, smo pač skromni poljedelci, katerim se nikdar, posebno pa v današnji svetovni krizi sreča in

veselje ne smehljata. To leto nam bode pa še šiba božja suša pograbila in uničila deloma poljske pridelke, predvsem pa živinsko krmo, da nam bode še edini up — živinoreja — uničen. — Dne 18. tega meseca se je dogodil v gozdu med Sv. Miklavžem in Hočami predrzen roparski napad. 19 letna hčerka železničarja Rezika Hazabent se je peljala ob petih zjutraj skozi omenjeni gozd v Hoče k svoji sestri. V sredini gozda skoči nenadoma neznan moški pred njo, potegne jo s silo s kolesa (peljala se je namreč s kolesom) z besedami: »Denar sem, ali pa tvoja smrt!« Ker seveda ni imela mnogo denarja, prosi reva, naj jo pusti. Neznanec pa odgovori: »Denar hočem, če ne več kot tri dinarje!« Ponovil je grožnjo, in sirota mu je izročila 10 Din, katere je imela pri sebi. Nato je predrznež izginil v gozdu. Pač žalostna slika današnjega časa.

Negova. Smrt neprestano žanje. Zadnjič smo poročali o smrti Marije Mavrič. Takoj drugi dan, dne 11. julija, pa smo v velikem številu spremili na zadnji poti najstarejšega farana Blaža Vogrinec iz Radvenskega vrha. Dosegel je lepo starost 93 let. Kaj rad je dobri starček pripovedoval svoje življenjske dogodiljaje. Saj je tudi marsikaj doživel v teku svojega življenja. — V soboto, dne 16. julija je smrt nenadno zahtevala novo žrtev. Srčna kap je zadela 70 letnega Antona Kralja iz Negovskega vrha. Rajni je bil velika dobričina, povsod, kamor je prišel, je bil dobrodošel vsled svoje šaljivosti. Večni mir njegovi duši! — Vinogradi lepo obe-tajo, a kaj, ko pa so kleti polne še starega vina. Da se vsaj nekoliko odpomore tej vinski preobilici, je več posestnikov odprlo vinotoče, kateri so pa vključ suši, ki vlada v žepih, precej polni. Zlasti mladina prednjači. Zgodilo se je že, da so si skočili takšni vinski bratci v vinjenosti v lase. Tudi ženske se ga včasih pre-več nacukajo. Ljudje božji, pamet! Preveliko pijančevanje ne prinaša nič dobrega.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukaj smo pokopali vzorno družbenico ter dolgoletno članico predstojništva dekliške Marijine družbe, 37 let staro Močnikovo Franco iz Cogetinec, ki jo je Bog po enoletni bolezni poklical k sebi. Bila je žrtev sestrinske ljubezni. Lani maja je namreč umrla na jetiki njena mlajša sestra Anica. Franca ji je z vso ljubeznijo in požrtvovalno-stjo stregla, se pri postrežbi prehladila ter tu-

Planinka čaj

Bahovec je edini in naj-
bolji regulator za čiščenje
in obnovo krvi.

Zavitek Din 20.— v apo-
tekah. 841

di nalezla jetike. Sprevod je vodil ob asistenci domačih dveh dušnih pastirjev ter č. g. deka-na Gomilška njen brat č. g. dr. Vinko Močnik, profesor bogoslovja v Mariboru. Vse sočustvuje s težko prizadeto Močnikovo rodbino, posebno s staro mamico, ki je v enem letu izgubila dve pridni hčerki. Obe sta bili pridni, a pokojna Franca je bila pa naravnost svetniško vzorna. Kot tako jo je tudi opisal in postavil za vzgled vsem dekletom, posebno še Mariji-nim družbenicam č. g. dekan Gomilšek od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Blagopokojna Franca je bila bratu na domu za gospodinjko. Vendar je minil malokateri dan, da bi ne bila pri sveti maši in pri svetem obhajilu, posebno po zimi. Pa tudi pri prosvetnem delu se je udeleževala. Bila je svojčas predsednica abstinenčnega odseka, bila vaditeljica Orlic, po-magala pri igranju in ob novem letu je dosti-krat s tovarišico od hiše do hiše agitirala za dobre časopise. Bila je tudi pisateljica v ma-lem, ki je dekletom za razne prilike pisala govore, dvogovore itd. Opisala je tudi svoje potovanje v Šmarje pri Jelšah. Pisala je tudi dnevnik, iz katerega se zrcali njena čista in lepa duša! Draga Franca, počivaj mirno! Staro mamico, oba brata in sestro pa naj tolaži Bog!

Podgradje pri Ljutomeru. Majhna vas, ki je oddaljena pol ure od Ljutomera in se razpro-stira ob vznožju gradu, ki stoji sedaj nov se-zidan na precej strmem griču, ki ga pokriva gozd. V starih časih so grad imenovali Dolnji grad. V njem so bivali grofje, ki so imeli v po-sesti pokrajine daleč naokrog. Pod tem gradom so našli v preteklih stoletjih sliko Matere božje na drevesu. Po preiskovanju, odkod da pride ta slika v gozd, niso mogli ugotoviti drugega, kakor da hoče imeti Marija kapelico. Najprej so postavili majhno kapelico, ki je bila posve-

stotov in se vzpenja skoro nad 2700 čevljev širok prepad, so že začeli v Italiji spravljati na dan misel o premo-stitvi morske ožine pri Messini. Most bi vezal celino s Sicilijo, odnos-no s krajema Pazzo in Canzirri. — Zgradba bi bila viseči most, ki bi bil dolg skoro eno mi-ljo in pol. Most bi imel dvojni tir za železnico, avtomobilsko cesto, pot za voze in okrajek za pešce. Načrt so napra-vili tako premišljeno, da bi bil most v slučaju vojne popolnoma zašči-ten tako proti napa-dom iz zraka, kakor tudi proti napadom s kopnega ali z morja.

Moderni kulturenci.

Za kulturne in moč-no izobražene se šteje-

ca, ki se ne pokori samo zase, ampak tudi za dru-ge. Zaspala je v Gospodu in Mariji. Prenesli so njeno truplo v veliko grobnico pod pilštajnsko župno cerkev. Grobnica je bila ohranjena do pred dobrimi 50 leti, ko je bila žalibog zasuta iz popol-nega neznanja zgodovine.

Ljudska povest »Trojno gorje« bi naj osvežila v sedanjem rodu spomin na dejstvo, kako so se naši slovenski in hrvatski pradedi tesno združevali in si pomagali res z bratsko ljubeznijo ter požrtvovalnostjo, ako jih je tlačilo in skušalo upropastiti kako gorje. V trpljenju so bili naši predniki krščansko potrpežljivi. Če pa je bil kelih gorja prepoln, so bili Slovenci in Hrvati veliki v skupnih dejanjih, katera so pripisovali božji pomoči.

Širite „Slov. Gospodarja“!

F. S. Šegula:

„Râbi Jehuda.“

(Povest iz časov Kristusovih.)

Od Jeruzalema drži izpred Jafskih vrat v južni smeri starodavna široka cesta. Pride se po nji najprej na ravno polje Refain (dandanes že precej s poslopji zastavljeno), kjer je zvezda Mo-drim vnovič zasijala. Dobro uro hoda, in stojimo pred velikanskim ruskim samostanom Mar-Elija; odtod pa je še pol ure v Betlehem, ki nas na zmerni višini že zdaleč pozdravlja. Četrť ure pred mestom obstojimo. Tu se deli naša pot: na levo vodi cesta v Betlehem; glavna cesta pa teče v desno naprej mimo Betlehema daleč na jug v starodavni Hebron, kjer je s svojimi čredami in hlapci taboril često ožak Abraham.

Ob ravnokar omenjenem razcestju stoji še dandanes znamenit »wêli«, po našem bi rekli precej velika grobna kapela; domačini ji rečejo »kubbet er-Rahil«, »grob Rahêle«, očaka Jakoba druge žene. Na tem prostoru torej je taboril stari